

manjšo vrednost, vendar se zlasti „Natalka“ prišteva k boljšim tvorom ukrajinske Talije in se je do današnjega dne obdržala na ukrajinskem odru. Pisatelj se sicer ni oziral na nobena pravila dramske umetnosti, a

vlil je v svoje delo tako pristnega narodnega duha, naslikal tako sveže in žive ukrajinske značaje, da je „Natalka Poltavka“ postala narodna opera, priljubljena ne samo v južni, ampak tudi v severni Rusiji.

I. ISTINA:

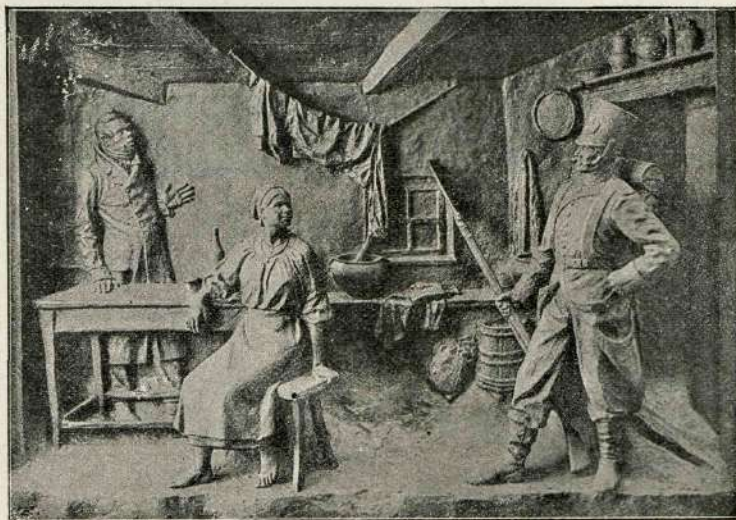
„ČEZ PLAN.“

To ljubo solnce, moj prijatelj pravi,
ta lepa Muza, moja ljubica,
po širni plani smo hodili davi.

In tam na plani vriskal je nekdo,
da se je v gromih stresalo nebo —
in vriskal in prepeval je na plani,
da mu klobuk omahnil je postrani
od samega strahu . . .

In prašal sem to ljubo solnce božje:
Povej mi, kdo je silni ta zemljan?
Pa se je nasmejalo: Ni mi znan!

In prašal Muzo, ljubico sem svojo:
Zašepetala mi — šepet je plah:
Ti prašaš? Ali te je strah?
Ne veš, kar ve že celi svet:
Edini to slovenski je poet!

Prizor iz „Moskala-Čarivnika.“
(Relief na spomeniku Iv. Kotljarevskega.)